

[Per Dich.]

ligt tillæg. En sådan begrænsning af adgangen til tinglysning af gæld i ejerlejligheder må følges op af bestemmelser, som sikrer, at loven ikke kan omgås f. eks. gennem betingede skøder.

Af hensyn til den videre udvikling vil jeg i øvrigt tro, at det vil være formålstjenligt at indføre en bestemmelse i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, som sikrer, at ejerlejligheder ligesom andre lejligheder helt sikkert anmeldes til boliganvisningsudvalget senest 14 dage efter, at de er blevet ledige. Dette bør gælde for såvel førstegangssalg som senere salg.

Vi har som sagt aldrig elsket ejerlejlighedsprincippet, og vi så helst, at det aldrig var blevet indført, men vi vil — hvis det tages passende hensyn til disse betragtninger — se velvilligt på de fremsatte lovforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg først takke ordførerne for de mere eller mindre positive bemærkninger — det har jo været lidt forskelligt fra sag til sag og fra parti til parti — og den i øvrigt, skal vi sige venlige behandling, disse fire lovforslag har fået.

Må jeg indlede med et par principielle betragtninger. Flere ordførere har nævnt det uheldige i, at man med korte mellemrum laver en så vigtig lovgivning som boliglovene om, og man advarer imod at gennemføre de her fremsatte lovforslag med stemmer alene fra den ene side af salen. Jeg tænker på, at vi advarede den tidligere regering og den tidligere boligminister imod nøjagtig de samme handlinger, uden at vore advarsler blev hørt. Det, vi i dag er i færd med, er stort set at ændre det, som fhv. boligminister Hastrup gennemførte imod socialdemokratiet, imod SF, imod hele oppositionens advarsel. Jeg tror, man skal se det, vi i dag har fremlagt på folketingets bord, som nogle lovforslag, der fanger den katastrofesituation op, som den forrige regering på det boligpolitiske område har efterladt sig. De konkurser, vi daglig er vidne til, den ledighed i byggesektoren, som vi præsenteres for, samtidig med at vi må konstatere en bolignød af en vis størrelse, skaber problemer, som nødvendiggør indgreb og lovgivning, der måske også i sin kortvarige virkning kan

have et katastrofeagtigt skær over sig. Men det er ikke denne regering, der har skabt denne situation, det er den regering, der sad før os, der igennem sin periode har skabt situationen og nødvendiggjort det, vi her fremsætter forslag om.

Der er fremsat en lang række betragtninger, som i højere grad egner sig til at blive behandlet i udvalget, og jeg skal da villigt til udvalget besvare en række spørgsmål, som enten er rejst her, eller som man har nævnt at man vil rejse i boligudvalget over for ministeriet.

Må jeg om ejerlejlighederne sige, at det er rigtigt, som hr. Hastrup nævner, at det er tredje gang i løbet af kort tid, vi beskæftiger os med en revision af denne lov. Jeg tror, vi, hver gang vi har haft denne lov til revision i folketinget, har konstateret nødvendigheden af ændringerne, og jeg mindes, at et af de ærede medlemmer, fru Else-Merete Ross, fra denne talerstol sagde, at havde man vidst, det var blevet så slemt, så var man aldrig gået med til denne lov. Jeg ved ikke, hvem der er den egentlig ansvarlige for, at vi fik ejerlejligheder i den bestående boligmasse, som vi dengang fik, men vi må jo tage ansvaret i fællesskab, da alle fire partier stemte for loven, mere eller mindre glade.

Vi kommer altså nu med et nyt forslag om en ændring og en stramning, og det forslag har givet anledning til en del skriverier og en del kommentarer og også en del fejltagelser og fejlfortolkninger. Med hensyn til forslaget om begrænsningerne i adgangen til som køber at bebo en ejerlejlighed er det blevet hævdet, at bestemmelsen ville være illusorisk, fordi kommunalbestyrelsen frit kunne dispensere herfra. Det er også blevet anført, at reglen er i strid med grundlovens § 73, altså at der er tale om en art ekspropriation, og jeg vil derfor gerne gøre nogle bemærkninger om denne bestemmelse.

Jeg vil gerne fastslå, at bestemmelsen ikke vil gælde for ejerlejligheder, der er opført efter 1966, og at den ej heller gælder for de ejerlejligheder, der bebos af ejer. Bestemmelsen gælder for de ældre ejerlejligheder, der var udlejet den 3. november 1971, og som ligger i en kommune med huslejekontrol. Lovforslaget har til hensigt at sikre, at de endnu ikke solgte ældre ejerlejligheder i disse kommuner fortsat i en 5-årig periode